

รายละเอียดค่าใช้จ่ายทั้งหมดของ
โครงการสำรวจสถิติข้อมูลภูมิหลังการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง
ของกลุ่มตัวอย่างอายุ ๑๘ -๒๙ ปี
ภายใต้โครงการพัฒนาสถิติเพื่อสนับสนุนงานวิจัยเรื่องกลุ่มเปราะบางในกระบวนการยุติธรรม

	รายการ	จำนวนเงิน (บาท)	รวม (บาท)
๑.	ค่าตอบแทนและค่าจ้าง		๑,๔๕๐,๐๐๐
	- หัวหน้าโครงการ (๔๕,๐๐๐/เดือน: ๑ คน ๙ เดือน)	๔๐๕,๐๐๐	
	- ที่ปรึกษาโครงการ (๔๕,๐๐๐/เดือน: ๑ คน ๙ เดือน)	๔๐๕,๐๐๐	
	- นักวิจัย (๒๕,๐๐๐/เดือน: ๑ คน ๙ เดือน)	๒๒๕,๐๐๐	
	- ผู้ช่วยนักวิจัย (๑๕,๐๐๐/เดือน: ๓ คน ๙ เดือน)	๔๐๕,๐๐๐	
๒.	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ		๒๑๐,๐๐๐
	- ค่าใช้จ่ายในการค้นคว้าและเก็บข้อมูล	๒๕,๐๐๐	
	- ค่าใช้จ่ายในการออกแบบ ทดสอบ และปรับปรุงแบบสอบถาม	๕๐,๐๐๐	
	- ค่าใช้จ่ายในการสำรวจ	๑๐๐,๐๐๐	
	- ค่าถ่ายเอกสารและจัดทำรายงาน	๒๕,๐๐๐	
	- ค่าวัสดุสำนักงานและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	๑๐,๐๐๐	
	รวมงบประมาณทั้งสิ้น		๑,๖๕๐,๐๐๐

ขอบเขตของงาน (Terms of Reference: TOR)

โครงการสำรวจสถิติข้อมูลภูมิหลังการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างอายุ ๑๘ – ๒๙ ปี

๑. หลักการและเหตุผล

ตามที่สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมมาตรการปฏิบัติ การกำจัดความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรม โดยได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงความยุติธรรมและการปฏิบัติต่อประชากรกลุ่มเปราะบาง รวมถึงการจัดเก็บข้อมูลสถิติ ตัวชี้วัดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในด้านที่เกี่ยวข้องกับหลักนิติธรรมและประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรม เป้าหมายที่ ๑๖ นั้น

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ กลุ่มโครงการพัฒนาข้อมูลสถิติเพื่อการวิจัยและนโยบาย ได้ร่วมกับกรมพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน ดำเนินการพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยเพื่อใช้สำรวจสถิติข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก และเยาวชนในประเทศไทย โดยเน้นเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมและถูกควบคุมตัว อยู่ในสถานพินิจ ทั้งนี้ ผลจากการศึกษาเด็กที่เข้าสู่ศูนย์แรกรับของสถานพินิจ ๗๕ แห่งทั่วประเทศ จำนวน ๑,๑๘๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ พบว่า เด็กและเยาวชนกว่า ๕๐ คน เคยถูกระงับการกระทำทารุณทางเพศ และกว่า ๓๐๐ คน เคยถูกระงับการกระทำทารุณทางอารมณ์ อีกทั้งเด็กจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งยังเคยถูกระงับการกระทำทารุณทาง ร่างกายมาก่อน และจากผลการศึกษาในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ได้ดำเนินการสำรวจเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่ กระบวนการยุติธรรมในฐานะผู้กระทำความผิดและถูกควบคุมตัวอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ๑๗ แห่ง จำนวน ๑,๕๗๓ คน ผลปรากฏสอดคล้องกันว่า เด็กและเยาวชนกว่าร้อยละ ๖๗.๑๙ เคยมีประสบการณ์ถูกระงับการกระทำทารุณทางร่างกาย และส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ถูกระงับการกระทำทารุณทางอารมณ์ สะท้อนให้เห็นว่าความรุนแรงยังคงปรากฏอยู่ในวงกว้าง นับวันยิ่งทวีความรุนแรง และมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นอกจากนี้ การที่เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อความรุนแรงไม่เพียงแต่จะได้รับความเจ็บปวด แค้นในช่วงเวลาที่ถูกรังแกร่างกายหรือจิตใจเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อเนื่องไปยังสุขภาพกายและสุขภาพจิต ของพวกเขาในระยะยาว และที่สำคัญประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงต่างเป็นหนึ่งในเหตุปัจจัย ระดับบุคคลที่นำไปสู่การกลายเป็นผู้กระทำความผิดอีกด้วย การสำรวจดังกล่าวจึงถือเป็นผลผลิตสำคัญที่ก่อให้เกิด ความเข้าใจสถานการณ์ความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน ซึ่งสามารถต่อยอดเป็นแนวทางสำหรับจำแนกเด็ก และเยาวชนตามความจำเป็นของแต่ละบุคคลเพื่อประโยชน์ต่อการบำบัดฟื้นฟูเด็กที่เหมาะสม รวมถึง แบบสอบถามและระเบียบวิธีวิจัยในการดำเนินการสำรวจความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชนกลุ่มเปราะบาง ที่เป็นมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

ในการนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจสถานการณ์และปัญหาความรุนแรงในรูปแบบต่างๆ มากยิ่งขึ้น โครงการนี้จึงขยายขอบเขตการศึกษาโดยมุ่งสำรวจและจัดทำข้อมูลภูมิหลังการตกเป็นเหยื่อความรุนแรง ในกลุ่มประชากรทั่วไปที่มีอายุ ๑๘ – ๒๙ ปี ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุและบริบทต่างไปจากเดิม เนื่องจาก ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อการใช้ความรุนแรงนอกจากมีสภาพจิตใจย่ำแย่ หวาดผวา หรืออาจเป็นผู้มีปัญหา ในการควบคุมอารมณ์ ไม่ทำตามระเบียบแล้ว ซึ่งถ้าผลนั้นรุนแรงมากอาจนำไปสู่การเกิดอาการเครียด หลังการประสบเหตุกระทบกระเทือนจิตใจหรือความสูญเสียดังที่ได้กล่าวไปข้างต้น แต่สิ่งที่น่ากังวลที่สุด คือการซึมซับการกระทำรุนแรงจนมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม อย่างการเสพติดการใช้สารเสพติด ไปจนถึงการเข้าร่วมหรือกลายเป็นผู้ก่ออาชญากรรม ซึ่งการศึกษาหลายชิ้นที่ผ่านมาถึงปัจจัยต้นลักษณะ และบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องกับการกระทำรุนแรงในครอบครัวของเด็กและเยาวชนผู้กระทำความผิด พบว่า

พ่อแม่ที่มีพฤติกรรมรุนแรง มีปัญหาด้านบุคลิกภาพ เจ้าอารมณ์ ทะเลาะกันบ่อยครั้ง ขอบลงโทษ และทอดทิ้ง มีโอกาสกระทำความรุนแรงต่อเด็กเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เด็กมีความท้อแท้ ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ต่อต้านสังคม จนส่งผลต่อพฤติกรรมรุนแรงเหล่านั้นสู่บุคคลอื่น อีกทั้ง ยังพบว่าความรุนแรงในวัยเด็กมีความเชื่อมโยงกับการใช้ความรุนแรงในสตรีอีกด้วย เนื่องจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือเคยพบเห็นผู้เป็นแม่ถูกทำร้ายเมื่อครั้งยังเด็ก มีแนวโน้มที่จะกลายเป็นเหยื่อ รวมถึงมีแนวโน้มที่จะนำพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงไปปฏิบัติกับผู้อื่น ในอนาคตจากการรับรู้ค่านิยมผิดๆว่าการใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องปกติ

การสำรวจสถิติข้อมูลภูมิหลังการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างอายุ ๑๘ - ๒๙ ปี จึงจะนำมาซึ่งข้อมูลเชิงประจักษ์ของกลุ่มประชากรที่หลากหลาย มีการกระจายตัว ทำให้เกิดความเข้าใจสถานการณ์ และปัญหาความรุนแรง ตลอดจนผลกระทบต่างๆเหล่านี้ ได้ดียิ่งขึ้น และเนื่องจากเป็นการสำรวจในบริบทที่ต่างไปจากเดิม จึงสามารถสะท้อนเหตุการณ์ภาพรวมของประเทศได้อย่างชัดเจน เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการยุติความรุนแรงและการป้องกันอาชญากรรมที่เหมาะสมกับประเทศไทยต่อไป นอกจากนี้ ยังเป็นการรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๖.๒.๓ ว่าด้วยสัดส่วนของเพศหญิงและเพศชายอายุ ๑๘ - ๒๙ ปี ที่เคยประสบการกระทำทารุณทางเพศก่อนอายุ ๑๘ ปีบริบูรณ์ อีกด้วย

ทั้งนี้ เพื่อให้โครงการดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มโครงการพัฒนาข้อมูลสถิติเพื่อการวิจัยและนโยบายจึงเห็นควรเชิญอาจารย์จากคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ปรึกษาโครงการในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องความรุนแรงต่อเด็ก อาชญาวิทยา การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงสำรวจ เป็นที่ปรึกษาโครงการสำรวจสถิติข้อมูลภูมิหลังการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างอายุ ๑๘ - ๒๙ ปี เพื่อให้เกิดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและเห็นผลเป็นรูปธรรมทั้งการนำเครื่องมือไปใช้ประโยชน์และใช้วิธีการศึกษาตามที่ได้เสนอไว้

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามและระเบียบวิธีวิจัยให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับการดำเนินการสำรวจความรุนแรงในกลุ่มประชากรตัวอย่างอายุ ๑๘ - ๒๙ ปี สอดคล้องกับตัวชี้วัดเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ข้อ ๑๖.๒.๓

๒.๒ เพื่อศึกษาประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อและสถานการณ์ความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างอายุ ๑๘ - ๒๙ ปี

๒.๓ เพื่อรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลสถิติเกี่ยวกับประสบการณ์การตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มประชากรตัวอย่างอายุ ๑๘ - ๒๙ ปี

๒.๔ เพื่อเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อใช้ประกอบการกำหนดนโยบายการป้องกันและยุติความรุนแรงที่สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์และบริบทของประเทศไทย

๒.๕ เพื่อพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติในประเด็นที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๖.๒.๓

๓. รายละเอียดของงานที่จะจ้าง

๓.๑ กำหนดระเบียบวิธีวิจัย ทดสอบ และปรับปรุงเครื่องมือให้เหมาะสมกับการดำเนินการสำรวจภูมิหลังการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มประชากรตัวอย่างอายุ ๑๘ - ๒๙ ปี และสามารถใช้ได้จริง

โดยจำนวนประชากรอายุระหว่าง ๑๘ – ๒๙ ปี ทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๖๐ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๑,๑๙๓,๐๙๒ คน (ข้อมูลจากกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)

๓.๒ สํารวจ เก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มประชากรตัวอย่างอายุ ๑๘ – ๒๙ ปี

๓.๓ จัดทำรายงานผลการศึกษาวิจัย ซึ่งอธิบายถึงเครื่องมือ ระเบียบวิธีวิจัย ผลการรวบรวม และผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ได้จากการสํารวจข้อมูลภูมิหลังการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มประชากรตัวอย่างอายุ ๑๘ – ๒๙ ปี พร้อมทั้งระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ รวมทั้งข้อสังเกตอื่นๆ ที่พบ เพื่อใช้เป็นแนวทางสําหรับพัฒนาเครื่องมือและระเบียบวิธีวิจัยสําหรับกลุ่มประชากรอื่นๆ ต่อไป

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔.๑ เครื่องมือที่ใช้สํารวจสถิติข้อมูลภูมิหลังการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างอายุ ๑๘ – ๒๙ ปี (ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสํารวจกลุ่มประชากรทั่วไปได้ต่อไป)

๔.๒ บทสรุปข้อมูลสถิติของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่มีอายุ ๑๘ – ๒๙ ปี และระเบียบวิธีวิจัย

๔.๓ รายงานการสํารวจสถิติข้อมูลภูมิหลังการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างอายุ ๑๘ – ๒๙ ปี ฉบับสมบูรณ์ พร้อมระบุปัญหาและข้อเสนอแนะ

๔.๔ สถาบันมีองค์ความรู้และสามารถพัฒนาการจัดทำสถิติข้อมูลตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ ๑๖.๒.๓

๕. วิธีการดำเนินงาน

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสํารวจ (Survey Research) โดยมีขอบเขตการดำเนินงานดังนี้

๕.๑ กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนประชากรอายุ ๑๘ – ๒๙ ปี

๕.๒ ปรับปรุงแบบสอบถามที่ใช้ในการสํารวจและเก็บรวบรวมข้อมูลให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มประชากรตัวอย่างอายุ ๑๘ – ๒๙ ปี

๕.๓ ทดสอบแบบสอบถามที่ใช้ในการสํารวจและเก็บรวบรวมข้อมูลให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มประชากรตัวอย่างอายุ ๑๘ – ๒๙ ปี

๕.๔ ออกแบบเครื่องมือในการสํารวจและเก็บรวบรวมข้อมูล

๕.๕ ดำเนินการสํารวจและเก็บรวบรวมข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัยที่ออกแบบไว้

๕.๖ วิเคราะห์ผลการศึกษาที่น่าสนใจในประเด็นต่างๆจากข้อมูลที่ได้

๕.๗ จัดทำรายงานผลการศึกษาในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรตัวอย่าง การกระทำทารุณทางร่างกาย การกระทำทารุณทางเพศ การกระทำทารุณทางอารมณ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และข้อเสนอแนะ

๖. ผลงานที่ต้องส่งมอบ

๖.๑ รายงานเบื้องต้น ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล กรอบแนวทางการศึกษา แผนการดำเนินงาน ระเบียบวิธีวิจัย และเครื่องมือที่ใช้ในการสํารวจ

๖.๒ รายงานความก้าวหน้า ประกอบด้วย รายละเอียดตามข้อ ๕.๑ - ๕.๔ การปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือในการสำรวจ พร้อมจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และคู่มือการลงรหัส (Code Book)

๖.๓ รายงานฉบับสมบูรณ์ ประกอบไปด้วย รายละเอียดตามข้อ ๕.๖ และ ๕.๗ การรวบรวมการประมวลผล การวิเคราะห์ข้อมูล และข้อเสนอแนะ

๗. ระยะเวลาดำเนินโครงการ

ที่ปรึกษาจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จในวันศุกร์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๒ โดยที่ปรึกษาจะต้องส่งรายงานและเอกสารต่างๆ ตามงวดงาน และมีเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ตามขอบเขตของงานจ้างศึกษา ทั้งนี้ ระยะเวลาดังกล่าวไม่รวมระยะเวลาการตรวจผลงานของคณะกรรมการตรวจรับ สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย

๘. การส่งมอบงานและการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง

งวดที่ ๑ ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันลงนามในสัญญา

ที่ปรึกษาจะต้องส่งมอบรายงานเบื้องต้น (Inception Report) ซึ่งประกอบด้วย หลักการและเหตุผลกรอบแนวทางการศึกษา แผนการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน เครื่องมือ และระเบียบวิธีวิจัยโดยละเอียด สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทยจะชำระร้อยละ ๓๐ ของค่าจ้างทั้งหมด ทั้งนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตรวจรับฯ แล้ว

งวดที่ ๒ ภายใน ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันลงนามในสัญญา

ที่ปรึกษาจะต้องส่งมอบรายงานความก้าวหน้า (Progress Report) ซึ่งประกอบด้วย ผลความคืบหน้าตามขอบเขตการศึกษาที่ได้ตกลงร่วมกัน แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และคู่มือการลงรหัส (Code Book)

สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทยจะชำระร้อยละ ๓๐ ของค่าจ้างทั้งหมด ทั้งนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตรวจรับฯ แล้ว

งวดที่ ๓ ภายในวันศุกร์ที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๒

ที่ปรึกษาจะต้องส่งมอบรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ซึ่งประกอบด้วยผลการศึกษาศึกษาการสำรวจสถิติข้อมูลภูมิหลังการตกเป็นเหยื่อความรุนแรงของกลุ่มตัวอย่างอายุ ๑๘ - ๒๙ ปี และข้อเสนอแนะ

สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทยจะชำระร้อยละ ๔๐ ของค่าจ้างทั้งหมด ทั้งนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตรวจรับฯ แล้ว

๙. ทรัพย์สินทางปัญญา

นอกเหนือจากข้อมูล เอกสาร รายงาน คู่มือ และสิ่งอื่นใดที่เป็นของบุคคลภายนอก ให้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของข้อมูล เอกสาร รายงาน คู่มือ และสิ่งอื่นใดที่ที่ปรึกษาได้จัดทำขึ้นเกี่ยวกับสัญญานี้ ทั้งหมดตกเป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย

ที่ปรึกษาจะต้องส่งมอบข้อมูล เอกสาร รายงาน คู่มือและสิ่งอื่นใดที่จัดทำขึ้นเกี่ยวกับสัญญานี้ ให้แก่สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทยเมื่อสิ้นสุดสัญญา

